

^з Лев. 14; 4,
40, 21, 22.

^и Мат. 4; 25.
Марк. 5; 7.
Иоан. 6; 2.
^и Мат. 14; 25.
Марк. 6; 46.

^и Мат. 9; 2.
Марк. 2; 5.

^и Мат. 9; 5.
Марк. 2; 6,
7.

^и Псал. 52; 5.
Иса. 45; 25.

несь за очищениe-то си, ^закто е Моисей заповѣдалъ, за свидѣтельство тѣмъ. Но още 15 повече ся расчуваше за него, и ^исъбирахъ ся народъ много да слушатъ и да гы исцѣлява отъ болести-тѣ имъ. А ^итой ся 16 оттеглише въ пустыни-тѣ и моляше ся.

И единъ день, когато той иоучаваше, сѣ- 17
дяхъ Фарисеи и законоучители, които бѣ-
хъ надошли отъ всяко село на Галилеѣ, и
Іудеѣ, и Іерусалимъ, и сила Господня бѣ
въ исцѣленіe-то имъ. И ето, ^ичеловѣци ко- 18
ито носяхъ на одръ одного человѣка кой-
то бѣше разслабленъ; и иняхъ да го внес-
жть вътре, и да го сложатъ прѣдъ него.
Но понеже не намѣрихъ прѣзъ дѣ да го 19
внесжть вътре поради народъ-тъ, възлѣзо-
хъ на покривъ-тъ, и прѣзъ керамиды-тѣ
спусижъ го съ одръ-тъ на срѣдъ прѣдъ 20
Іисуса. И като видѣ Іисусъ вѣрж-тѣ имъ,
рече му: Человѣче, прощаватъ ти ся грѣ-
хове-тѣ ти. И ^ипаченъхъ да размысляватъ 21
книжници-тѣ и Фарисеи-тѣ и да казуватъ:
«Кой е тойзи, който говори богохулство?
Кой може да прощава грѣхове освѣти е-
дного Бога? А като разумѣ Іисусъ помы- 22
слы-тѣ имъ, отговори и рече имъ: Що раз-
мыслявате въ сърдца-та си? Що е по ле- 23
сно, да рекж: Прощаватъ ся грѣхове-тѣ
ти, или да рекж: Стани та ходи? Но за 24
да познаете че Сынъ человѣческий има
власть на земїж-тѣ да прощава грѣхове,
(рече разслабленному,) тебѣ думамъ: Стани, 25
и дигни одръ-тъ си, та иди у дома
си. И на часъ-тѣ станж прѣдъ тѣхъ, дигиж
това на което лежаше, та отиде у ^има
си, и славяше Бога. И ужасъ обзѣ ^исич- 26
ки-тѣ, и славяжъ Бога, и испънишъ ся